

Când inima-i o coală de hârtie

Camelia Ardelean

Când inima-i o coală de hârtie,
Așterni pe ea mătase ori dureri,
Te rogi, măcar în vis să nu disperi -
Frământați sub pleoape umbra-i sidefie.

Transcrii subtil memorii pe aortă,
Pulsează vina unui boț de lut -
Păcatul cu profilu-i balamut
(Azi până și surâsul se importă.).

La țarm de ploi se odihnește norul,
În sânge roade strașnic un fiord,
Cu atriul destinului spre nord,
Își schimbă diminețile decorul.

Când inima-i o coală fără slove,
Devine primăvara de prisos,
Cuvintele cu tentă de-abanos
Refuză categoric să se-aprobe...